

Omstændigheder har jeg naturligvis ikke kunnet finde nogen Opfordring for mig alene til at stille et Forslag op, der kun skulde have sin Betydning og sin Berettigelse som et imødekommende Mæglingsforslag. — Dette er min Stilling til Hovedpunktet i denne Sag. For saavidt have de andre Punkter, som ligge for ved denne Leilighed, kun en mindre Betydning. Naar jeg har været med til at stille Forslag op til §§ 1 og 2, da er det væsentlig begrundet i mit Duffe om, saavidt det stod til mig, at bidrage til en Overenskomst. I og for sig vilde jeg meget vel kunne være beroliget ved §§ 1 og 2, som de foreligge i Udkastet, men da det viste sig i Udvalget, saaledes som det allerede var antydet ved første Behandling her i Salen, at man fra flere Sider ansaa det for mindre heldigt at udflyde Ordningen af de Spørgsmaal, hvorom der er Tale i §§ 1 og 2, til kongelig Anordning, og at man foretrak at sætte Bestemmelserne ind i Loven, saa vilde jeg ikke modsætte mig dette. At disse Bestemmelser ikke kunne siges at ligge fjernt fra Hovedindholdet af Loven, tror jeg maa indrømmes, naar man fæster Blikket paa § 5. Tanken i § 5 er jo nemlig den, at Regjeringen, forinden den sender Ansøgningerne til Menigheden, skal kunne udflyde et vist Antal af dem, foruden Ansøgningerne fra dem, som maa anses for ukvalificerede. Det er altsaa ingenlunde ligegyldigt, om der er almindelige Regler for, hvilke Ansøgninger der skal anses for at være uberettigede, eller om saadanne Regler ikke gives. Det er en Selvfølge, at jo mere man indsnævrer Berettigelsen, desto mere Betydning faar den paaagældende Bestemmelse i Begyndelsen af § 5. Ret karakteristisk forekommer det mig at være for den Stilling, som Udvalgets Flertal har troet at burde indtage i denne Sag ligeoverfor Regjeringens Udkast, at man end ikke har villet lade det blive ved Bestemmelsen i Begyndelsen af § 5 om Regjeringens Ret til at udtage indtil Halvdelen af de i og for sig berettigede Ansøgninger, men har villet indskrænke denne Ret til $\frac{1}{3}$. Man skulde dog have troet, at, naar Udvalgets Flertal er gaaet saavidt i sin Fordring at ville have, at Menighedens Med-

lemmer skulle være berettigede til, med Opgivelse af Fordringen paa Gufstemmighed, ja endog paa kvalificeret Pluralitet, at stemme imellem alle de Ansøgninger, som komme til Menighedens Kundskab, uden at det endelige Valg skulde være betinget af nogen Stadfæstelse fra Kirkestyrelsens eller Kongens Side, man saa dog vilde have været villig til at indrømme Kirkestyrelsen i alt Fald den Indflydelse paa Valget, at den kunde udtage indtil Halvdelen af Ansøgningerne. Men end ikke dette har man villet. Det har tidligere, naar der har været Spørgsmaal om dette Forhold, været erkjendt, at man dog i alt Fald maatte dele imellem Menigheden og Kirkestyrelsen eller, om man vil, Kongen, saa at naar man vilde forbeholde Menigheden Ret til at vælge, uden at Valget skulde være betinget af Godkjendelse fra Regjeringens Side, skulde det dog kun være et indskrænket Antal, hvorimellem der skulde kunne vælges, ja, man har til andre Tider endog kun fordret, at 3 Kandidater skulde fremstilles til Valg for Menigheden, og naar man har ment, at dette var et for ringe Antal, og at der burde gives Menigheden en friere Ret til at vælge mellem et større Antal Kandidater, har man dog i alt Fald indrømmet Regjeringen en Forkastelsesret. Men her fordrer man, at det hele store Antal af Ansøgere, kun med Udflydelse af $\frac{1}{3}$, skal forelægges Menigheden, og at den, som Menigheden derefter vælger mellem hele dette store Antal, skal Kongen være bunden til at bestikke, naar der ikke er foregaaet Ulovligheder ved Valget. Nu, da Regjeringen er kommen Rigsdagen imøde og har gjort et alvorligt Skridt for at gennemføre det længe nærrede Duffe om at lade Menigheden faa Indflydelse paa Valget af dens Præster, møder man dette Skridt ved at gaa videre i sine Fordringer, end man nogensinde før er gaaet. Det er under disse Omstændigheder, at jeg er kommen til at staa alene, men som sagt efter hele den Stilling, som denne Sag har faaet, og som den efter min Mening vil faa i denne Session, finder jeg det ikke nødvendigt yderligere at udtale mig.

Sad: Jeg vil gjerne udtale et Par